

the behavior of parents in early childhood, and when mature, they begin to assign its own copying. Pets confidence acknowledge the fact that parents in most cases, apply democratic parenting style and do not limit your child to initiative, always ready, if necessary, help, support. Seek their children were obedient, loved and respected them, but do not realize that giperopeka has a reverse process. this is what leads to the appearance of the main reasons that cause the appearance of a conflict on a personal level. Psychokrektsiyna program was conducted with the families in which parental attitudes mother or father to the child's negative impact on resolving conflicts, and general emotional climate in the family.

Psychological work with parents – a rather complex way. Often parents do not doubt in his competence, accusing the case of difficulties in the child-parent relationship school community. Most parents recognize the error of their difficult thoughts, feelings and actions. Against this background, within the family between father and mother are unevenly distributed educational activity. In most cases, education, emotional communication with children engaged mother; father makes a "mood". As a result, the family is not observed systemic effects. Parents for Children rarely act one. Thus, analyzing the results obtained after collectible programs for four pairs studied, we can conclude that a training proved to be effective indicators of conflict with family members decreased, and parents who are in a certain stage of inflated claims to his own child, and considered it a failure, changed their parental attitude towards improvement.

Key words: family, diagnostics, diagnostics, stressful problems, behavioral disorders, family education, parent motivational orientation, fears, anxiety, nervousness, personality structure of the child, family relationships.

Отримано: 25.04.2014 р.

УДК 159.923.

Чеботова Я.В.

ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ СТУДЕНТА-ДИЗАЙНЕРА ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВНЗ

Чеботова Я.В. Психологічна готовність студента-дизайнера до творчої діяльності в умовах ВНЗ. У статті всебічно розглядається стан розробленості проблеми психологічної готовності особистості студента-дизайнера до творчої діяльності в межах процесу дизайн-проекування. Зазначено, що методи активізації творчого процесу в дизайні суттєво впливають на його ефективність та продуктивність. Дані положення набувають своєї ваги саме в умовах навчального процесу у ВНЗ.

Ключові слова: психологічна готовність, творчість, дизайн, креативність, процес навчання, студент.

Чеботова Я.В. Психологическая готовность студента-дизайнера к творческой деятельности в условиях ВУЗа. В статье всесторонне рассматривается проблема психологической готовности студен-

та-дизайнера к творческой деятельности в рамках учебного процесса и дизайн-проектирования в частности. Чеботова Я.В. подчеркивает, что методы активизации творческого процесса в дизайне оказывают существенное влияние в плане его эффективности и продуктивности. Особенно эффективны эти положения в условиях учебного процесса ВУЗа.

Ключевые слова: образование, психологическая готовность, творчество, креативность, учебный процесс, дизайн, студент.

Вступ. Успішність творчої діяльності у сфері дизайну передбачає психологічну готовність фахівця до вирішення специфічних творчих завдань найбільш продуктивними методами. Дослідження передбачає осмислення теоретичних основ психологічної готовності до творчої діяльності дизайнера, експериментальне дослідження структури творчого процесу в дизайні, розробку навчально-методологічних матеріалів на основі отриманих даних.

Ефективність професійної діяльності у сфері сучасного дизайну на практиці визначається не тільки практичними навичками виконавця в образотворчому мистецтві та проектуванні, а й якісним рівнем творчого розвитку, здатністю до креативного та продуктивного вирішення поставлених завдань.

Існуючі в практиці ВУЗівської підготовки дизайнерів вимоги не враховують сучасного стану проблеми. Підготовка фахівців, як і раніше, заснована на завданнях, що виконуються за зразком. Як не дивно, навіть у такій творчій професії, як дизайнер, наявність суто творчих завдань є рідкістю. Основні навчальні процеси і вправи спрямовані на повторення вже існуючих зразків. Означена схема навчання в своїй основі використовує такі мисленеві процеси як сприйняття, пам'ять, увага та ін. Це в свою чергу обумовлено тим, що навіть новий матеріал сформований у вигляді готових алгоритмів, для засвоєння яких студенту не треба аналізувати, створювати новітні шляхи подолання проблемної ситуації. Учням треба тільки запам'ятати засоби проектування і нібито результат їх використання завжди буде якісним. Але реальність свідчить, що результати, отримані без пошукового процесу, в дизайні є стандартними і часто-густо просто дублюють раніше створені зразки. Тобто якісним в дизайні вважається не просто гармонійний проектний образ, а новітній гармонійний проектний образ. Просте повторення раніше отриманих результатів сприймається як дублювання і не визначається замовником як прийнятний проектний образ. Одним з найважливіших показників якості в дизайні є новизна образів дизайн-об'єкту, що проектується. Процес навчання в дизайні повинен містити перш за все опанування засобів продукування новітніх образів та нових за-

собів бачення візуального матеріалу. Психологічною опорою означеного процесу є образно-просторове мислення, уява, креативність та інші складові процесу творчого мислення.

Виходячи з цього можна визначити основні пріоритети в підготовці дизайнерів-практиків:

- основою професійного навчання має бути оволодіння практичними навичками в образотворчому мистецтві та дизайн-проектванні;

- теоретична підготовка повинна охоплювати сфери теорії дизайну, психології мистецтва та творчості, історії мистецтва тощо;

- психологічна готовність фахівців до практичної роботи визначається сформованістю та взаємопов'язаністю основних психологічних процесів, що зумовлюють готовність дотворчої діяльності дизайнера.

Основна проблема дослідження психологічної готовності до творчої діяльності студента-дизайнера полягає в з'ясуванні рівнів сформованості її основних складових:

- професійної компетентності (знання та навички з образотворчого мистецтва та дизайну),

- психологічних процесів що детермінують процес творчого пошуку(просторового мислення,образної пам'яті, сприйняття, уяви, креативності, почуттів, волі та ін..),

- біопсихічних процесів (темпераменту, вікових якостей).

Ми вважаємо, що креативність є одним із вагомих показників сформованості психологічних процесів, що зумовлюють психологічну готовність до творчої діяльності дизайнера.

Аналіз основних досліджень та публікацій. В основі готовності до творчої діяльності дизайнера лежить складне багаторівневе теоретичне поняття – готовність до творчості в цілому та до діяльності взагалі.

Дослідженням його займались багато науковців, що визначили декілька підходів та трактовок. Так С.Л.Рубінштейн та Б.Г.Ананьєв розглядають готовність до діяльності як наявність здібностей до її виконання, П.Б.Ганушкін, А.Ц.Пуні та В.М.Мясищев як психологічний стан особистості, Е.Еріксон як психологічний процес, Н.Д.Левітов як часову готовність та працездатність. Як ми бачимо психологічна наука не має однозначного визначення щодо поняття готовності до діяльності в цілому. Це обумовлено різними теоретичними підходами дослідників, але всі вони згодні в тому, що це складна структура взаємопов'язаних елементів.

Дещо інший напрямок мають дослідження готовності до різних видів професійної педагогічної діяльності (П.П.Горностай, В.А.Сластьонін, О.Л.Жук, Е.А.Чернічкіна), медичної (В.І.Ораховський, І.С.Світенко, М.І.Жукова), управлінської (Л.М.Карамушка, О.А.Філь), діяльності

психолога (Л.В.Долінська, В.Г.Панок, Н.В.Чепелева). В цих дослідженнях основний акцентом є когнітивні процеси, що обумовлюють професійну компетентність та психологічну сформованість особистості.

Загалом у структурі психологічної готовності до діяльності науковці виділяють наступні компоненти: мотиваційний, орієнтовний, операційний, вольовий, оцінний, когнітивний, особистісний, психологічний, професійний та інші.

Готовність до праці є окремим напрямком в дослідженнях про психологічну готовність, бо це інтегративний процес, що об'єднує багато напрямів діяльності. В.А.Моляко визначає декілька складових щодо структури загальної та психологічної готовності до праці – психофізіологічні якості особистості та фізіологічні складові, освіта та ін. Основними психологічними компонентами готовності до праці є знання, навички та мотиви до діяльності. У працях Т.В.Кудрявцева психологічна готовність до праці випускників навчальних закладів визначається як багаторівнева структура, що містить декілька компонентів: професійні якості, знання та навички в професійній діяльності, емоційні та вольові якості особистості, мотиви до праці тощо.

Аналізуючи проблему психологічної готовності, Л.Сохань, І.Єрмакова, Г.Несен визначають наступні її компоненти:

- мотиваційний – відповідальність за виконання завдань, почуття обов'язку;

- орієнтаційний – знання й уявлення про особливості та умови діяльності, її вимоги до особистості;

- операційний – володіння знаннями та навичками в професійній сфері діяльності;

- вольовий – самоконтроль, уміння діяти; оцінний – самооцінка своєї підготовленості.

Деякі дослідники як Р.І.Лучечко вважають достатньою таку структуру компонентів – мотиваційні, професійні та психологічні. Російський психолог В.О.Сластьонін виділяє наступні компоненти професійної готовності до діяльності:

- психологічна готовність як сформованість певного ступеня спрямованості на професійну діяльність;

- практична готовність як наявність сформованих і професійних умінь і навичок;

- науково-методична готовність, як володіння повним обсягом суспільно-політичних, психолого-педагогічних та фахових знань, необхідних для професійної діяльності;

- фізична готовність як стан здоров'я та фізичного розвитку, що відповідає вимогам професійної діяльності і професійної працездатності;

- психофізіологічна готовність як наявність передумов для професійної діяльності та професійно значущих рис особистості.

Аналізуючи праці багатьох психологів, що досліджували проблематику психологічної готовності до діяльності загалом та до професійної творчої діяльності, можна констатувати, що всі компоненти готовності, виявлені різними дослідниками, знаходяться в тісному взаємозв'язку.

Виходячи з результатів, що були отримані представниками різних шкіл психології та узагальнюючи їх, можна зробити такі висновки, що готовність до діяльності складається з трьох блоків:

1) сенсорна характеристика індивіда – показники, що відповідають біофізіологічним характеристикам суб'єкта діяльності;

2) показники, що відповідають різноманітним вимогам виконання трудової діяльності;

3) набір психічних властивостей, станів та процесів (психологічний рівень).

Ми вважаємо, що готовність до творчої діяльності викладача-дизайнера слід визначити як інтегративну, таку, що містить декілька складових:

- педагогічну,

- проектно-творчу,

- керівну (навчальним процесом учнів),

- виробничо-технологічну,

- здатність до самонавчання та підвищення кваліфікації упродовж всього життя.

Останній компонент ми визначаємо як один із найважливіших. Багато напрямів діяльності в сучасному світі вимагають такого підходу до професії. Але діяльність дизайнера тут знаходиться в особливому становищі, бо вона є визначальною для напрямку в розвитку багатьох суспільно значущих видів діяльності (мода та технологія виробництва одягу, дизайн інтер'єру та будівництво житла, реклама та розвиток інтерактивних комунікаційних технологій, мистецтво та освіта).

Основна ідея дослідження полягає в тому, що психологічна готовність до творчої діяльності дизайнера є важливим показником ефективності навчального процесу на дизайнерських спеціальностях. Вона виступає важливим інструментом його контролю. Це потребує забезпечення якісно нового рівня діагностики та контролю за формуванням в процесі навчання основних психологічних умов готовності до творчої діяльності дизайнера. Методи активізації творчого процесу в дизайні суттєво підвищують його креативність та продуктивність (тобто свідоме використання методів активізації творчості на певних етапах

процесу проектування впливає на ефективність кінцевого результату). Як наслідок вони впливають на рівень сформованості умов психологічної готовності до фахової діяльності після закінчення навчання.

Об'єкт дослідження – управління творчим процесом в дизайн-проектуванні в умовах ВНЗ.

Предмет дослідження – особливості психологічної готовності студентів-дизайнерів до творчого процесу в дизайн-проектуванні.

Мета дослідження – на основі теоретичного, ретроспективного та системного аналізу сучасних психологічних досліджень об'рунтувати теоретичні основи психологічної готовності до творчої діяльності студента-дизайнера, що є показником якісного рівня його підготовки. На основі теоретико-методологічних й методологічних засад досліджуваної проблеми створити й експериментально перевірити модель творчого процесу студента-дизайнера.

Основне завдання дослідження:

- на основі узагальнення наукових положень психологічної, філософської, педагогічної вітчизняної та зарубіжної літератури здійснити аналіз проблеми психологічної готовності до творчої діяльності дизайнера та з'ясувати стан її розробленості;

- схарактеризувати основні методологічні підходи до розв'язання досліджуваної проблеми;

- визначити закономірності, принципи, концептуальні положення та сутність роботи щодо формування психологічної готовності до творчої діяльності дизайнера;

- на основі визначених теоретико-методологічних та методичних засад розробити модель технології формування системи психологічної готовності до творчої діяльності дизайнера;

- на основі психологічного аналізу функціонування творчого процесу в дизайні виявити фактори, що знижують або підвищують ефективність формування особистісних, емоційних, комунікативних якостей особистості, які зумовлюють психологічну готовність до творчої діяльності дизайнера;

- на основі визначених науково-методичних принципів розробити серію учбово-методичних посібників та підручник з мультимедійною підтримкою з методології творчості в дизайні, що будуть сприяти упровадженню методів активізації творчого процесу в навчання.

Виконання означених завдань надасть нам можливість проаналізувати процес формування психологічної готовності до творчої діяльності дизайнера з точки зору структурної побудови та послідовності, виявити компоненти, що мало досліджені та не мають достатньої уваги

в процесі навчання. Ми вважаємо, що когнітивні компоненти цієї структури є найбільш вагомими оскільки ми досліджуємо готовність до творчої діяльності.

Звісно, інші компоненти є також необхідними та важливими і доречно проаналізувати їх окремо.

Мотиваційний компонент містить у собі професійні установки, інтереси, прагнення займатися професією дизайнера. Його основою є професійна спрямованість до творчості в сфері дизайну, в якій відображується позитивне ставлення до творчості, інтерес до неї, бажання вдосконалювати свою підготовку тощо. Ступінь сформованості професійного інтересу визначає характер роботи майбутнього дизайнера над собою з метою вдосконалення своїх творчих можливостей і здібностей, художніх навичок в образотворчому мистецтві, що є основою фахової компетентності дизайнера.

Емоційно-вольовий компонент психологічної готовності, як підкреслював Моляко В.О., містить в собі почуття, вольові процеси, що забезпечують результативність діяльності, емоційний тонус, цілеспрямованість, самовладання, наполегливість, ініціативність, рішучість, самостійність, самокритичність, самоконтроль.

Але діяльність дизайнера не є стандартною професією і має деякі відмінності від більш розповсюджених професій. Перш за все, це проектна діяльність, що постійно ґрунтується на емоційній взаємодії між дизайнером та клієнтом, з одного боку, та емоційній взаємодії між іншими дизайнерами, що працюють в дизайнерській групі (дизайнерські проекти часто-густо виконуються так званою дизайнерською групою з декількох дизайнерів), з іншого.

Оскільки проектна робота – це творчий процес, то емоційна складова в ньому є постійною і має важливе значення. Позитивний емоційний фон упродовж проектування є запорукою результативності дизайнерського процесу взагалі та суттєво впливає на спрямованість образів дизайну, що є результатом процесу проектування.

Зміст психологічної готовності характеризується зв'язком інтелектуального й емоційного в сфері особистості. Так, знання та сприйняття дизайнером об'єкту проектування – важливий факт. Але не менш важливим є осмислення фахівцем цього образу, тобто те, який зміст вносить сам проєктант в явище. Крім того важливим є факт передачі внутрішнього змісту об'єкта проектування від дизайнера до пересічної особистості, що є суб'єктом сприйняття дизайн-об'єктів. Тобто переживання дизайнера безпосередньо сприймаються споживачем.

Для створення ефективних системи психологічної підготовки студента-дизайнера до творчої діяльності не можна обмежуватись тільки на-

копиченням знань і розвитком творчого бачення. Не менше уваги треба приділяти і емоційній стороні, формуванню культури почуттів дизайнерів. А тому навчально-виховний процес у ВУЗі необхідно організовувати так, щоб студенти відчували такі самі емоції і почуття, які виникають у споживачів дизайн-продукту під час користування дизайн-об'єктами.

Серед вольових якостей, які забезпечують психологічну готовність до творчої діяльності дизайнера, психологи виділяють:

- цілеспрямованість (керування в роботі певною метою, здатність самостійно оцінювати перспективи довготривалих проектів, ставити мету та досягати виконання складних творчих задач.);

- самовладання і витримка (збереження самоконтролю в напруженій емоційній ситуації);

- наполегливість (тривале збереження зусиль при досягненні поставленої мети та довгостроковому виконанні проекту);

- ініціативність (готовність і вміння дизайнера виявляти творчий підхід до вирішення проблем, здатність не тільки запропонувати інноваційне рішення виробничого завдання, а й захистити та об'рунтувати його під час творчого процесу, самодіяльність при виконанні професійних функцій);

- самостійність (відносна незалежність особистісного вирішення проблеми проектування від зовнішніх впливів, здатність запропонувати інноваційний погляд при проектуванні);

- рефлексивність (вміння аналізувати свої дії, помічати свої помилки, та прагнення їх виправити).

Іншим напрямом для теоретичного аналізу проблеми психологічної готовності до творчої діяльності в сфері дизайну є проблема креативності, або творчості особистості. Аналіз проблеми креативності особистості передбачає, на наш погляд, висвітлення двох основних блоків питань:

- 1) визначення специфіки змісту поняття "креативність";

- 2) визначення структури і показників креативності особистості.

Щодо першого блоку питань слід зауважити, що в психологічній літературі поняття "креативність" часто змішують з поняттям "творчість", вживаючи дані терміни як синоніми. Ми вважаємо, що незважаючи на різноманітність трактувань цих понять можна виділити два основні підходи – об'єктний та суб'єктний. Об'єктний підхід до розуміння креативності – творчості, в рамках якого стверджується, що це "... діяльність людини, в результаті якої створюються нові матеріальні і духовні цінності, що мають суспільну значимість. Творчість, являючись результатом праці і зусиль окремої людини, разом з тим завжди носить суспільний характер" [7, с. 54].

В англомовній літературі поняття "creativity" [11] вживається для позначення всього того, що має безпосередню причетність до створення чогось нового; сам процес такого створення; продукт цього процесу; його суб'єкт; обставини, в яких творчий процес відбувається; фактори, які його детермінують тощо, тобто креативність трактується як поняття синонімічне творчості. В рамках даного підходу, поняття "креативність" і "творчий потенціал" у деяких зарубіжних і в більшості вітчизняних дослідженнях використовуються як однопорядкові, і на них дивляться як на властивості або характеристики особистості, які проявляються в її життєдіяльності (М.С.Берштейн, Я.О.Пономарьов 10, Е.Торренс [14] та ін.), чи як інтелектуально-творчі передумови до творчої діяльності (Д.Б.Богоявленська 3, О.К.Тихомиров та ін.)

Аналіз дослідження творчих здібностей особистості, які є основою вітчизняного бачення креативності як творчого потенціалу, вітчизняними психологами пов'язаний з іменами Б.М. Теплова та Л.С. Виготського можна позначити як суб'єктний. В межах цього підходу постає два фундаментальних напрями до означуваного питання. На думку Б.М. Теплова [13], здібності є індивідуально-психологічними відмінностями. Він вважає, що здібності це індивідуально-психологічні особливості, які відрізняють одну людину від іншої і мають відношення до успішності виконання однієї чи багатьох діяльностей та забезпечують легкість та швидкість набуття знань та навичок. Вчений вважає, що вродженими є тільки задатки – анатомо-фізіологічні особливості людини, а здібності формуються в діяльності. Між здібностями та задатками відмінність полягає також у тому, що задатки не мають якісної визначеності, не мають смислового компоненту. Цей підхід отримав свою подальшу розробку в дослідженнях Г.С.Костюка [8], С.Л.Рубінштейна [5] та ін.

Складовими творчого потенціалу особистості дослідники вважають:

- а) задатки, нахили, що виявляються в підвищеній чутливості, певній вибірковості, а також у динамічності психічних процесів;
- б) інтереси, їх спрямованість, частота й систематичність виявів, домінування пізнавальних інтересів;
- в) допитливість, потяг до створення нового, нахили до пошуку та розв'язання проблем;
- г) швидкість у засвоєнні нової інформації, утворенні асоціативних "масивів";
- д) нахили до постійних порівнянь, зіставлень, вироблення еталонів для наступного вибору;
- е) вияви загального інтелекту – розуміння, швидке оцінювання та вибір шляху розв'язання, адекватність дій;

ж) емоційний "супровід" розумових процесів, емоційне ставлення, вплив почуттів на оцінювання, вибір, надання переваг;

з) наполегливість, цілеспрямованість, переконаність, працьовитість, систематичність у роботі, прийняття сміливих рішень;

і) творчі тенденції в роботі, вміння комбінувати, реконструювати, нахили до зміни варіантів, економного використання часу, матеріальних засобів тощо;

й) інтуїтивність, здатність до найшвидших оцінок, розв'язань, прогнозів;

к) порівняно швидке оволодіння робочими прийомами, технікою праці, ремісничою майстерністю;

л) здатність виробляти особистісні стратегії й тактики під час розв'язання загальних і спеціальних нових проблем і задач, а також пошуків шляхів виходу із складних, нестандартних, екстремальних ситуацій.

Дизайнерська діяльність є специфічною діяльністю в тому сенсі, що творчість – це суттєва наповненість дизайну. Якщо в іншій професії з творчою діяльністю людина стикається час від часу, то в дизайні це постійний процес. Тому шкода, що завдається неготовністю до творчої діяльності в сфері дизайну, є найглибшою посеред інших професій, бо вона нівелює весь процес проектування. Якщо під час роботи дизайнера творчість є відсутньою, весь результат часто-густо не має сенсу як такий.

У загальному вигляді творчу здатність можна визначити як комплекс властивостей і якостей особистості, які забезпечують їй можливість проявити себе в будь-якому виді людської діяльності.

Найбільш цікавою в цьому напрямку є позиція Д.Б. Богоявленської, яка вводить поняття інтелектуальної активності особистості, обумовленої психічною структурою, притаманною креативному типу особистості.

Творчість є ситуативно нестимульованою активністю, що проявляється у прагненні вийти за межі заданої проблеми.

Особливої актуальності набувають творчі процеси в сучасних соціально-економічних умовах. Становлення ринкових відносин, посилення конкурентної боротьби вимагає готовності до гнучкого реагування особистості на динамічні зміни зовнішніх умов існування.

Висновки. Підвищення ефективності навчання студентів-дизайнерів в умовах ВНЗ відбувається за умов сформованості психологічної готовності особистості до виконання специфічних професійних завдань творчого рівня. Завдяки розробці моделі системи формування психологічної готовності до творчої діяльності дизайнера та її впровадженню в сучасний процес підготовки дизайнерів відбувається свідо-

мий вплив на формування психологічної готовності до творчої діяльності майбутнього спеціаліста.

Проаналізувавши психологічні та педагогічні джерела, ми вважаємо, що психологічна готовність до творчої діяльності дизайнера є важливим показником ефективності навчального процесу на дизайнерських спеціальностях й виступає важливим інструментом його контролю. Це потребує забезпечення якісно нового рівня діагностики та контролю за формуванням в процесі навчання основних психологічних умов готовності до творчої діяльності дизайнера. Методи активізації творчого процесу в дизайні суттєво підвищують його креативність та продуктивність (тобто свідоме використання методик активізації творчості на певних етапах процесу проектування впливає на ефективність кінцевого результату) та впливають на рівень сформованості умов психологічної готовності до фахової діяльності після закінчення навчання. Слід вважати, що креативність є одним із вагомих показників ефективності творчого процесу в дизайні.

Список використаних джерел

1. Ананьев Б. Г. Психология и проблемы человекознания : избр. психол. тр. / под ред А. А. Бодалёва / Б.Г. Ананьев. – М. : Ин-т практической психологии ; Воронеж : НПО "МОДЭК", 1996. – 384 с.
2. Абульханова-Славская К. А. Деятельность и психология личности / К.А. Абульханова-Славская. – М. : Наука, 1980. – 330 с.
3. Богдавленская Д.Б. Интеллектуальная активность и творчество / Д.Б. Богдавленская. – Ростов-н/Д : Изд-во Рост. ун-та, 1982. – 185с.
4. Воронюк І.В. Психологічні особливості реалізації творчого потенціалу молодших школярів : дис... канд. психол. наук : 19.00.07 / НПУ ім. М.П. Драгоманова / І.В. Воронюк. – К., 2003. – 258 с.
5. Рубинштейн С.Л. Проблемы общей психологии / С.Л. Рубинштейн. – М., 1976. – С. 141.
6. Маслоу А. Новые рубежи человеческой природы : пер. с англ. / под общ. Ред. Г.А.Балла, А.В.Киричука, Д.А.Леонтьева / А. Маслоу. – М. : Смысл, 1999. – 425 с.
7. Моляко В.А. Психологічна готовність до творчої праці / В.А. Моляко. – К., 1989. – 48 с.
8. Костюк Г.С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості / Г.С. Костюк. – К. : Рад. школа, 1989. – 608 с.
9. Кудрявцев Т.В. Особенности личности и профессиональное самоопределение / Т.В. Кудрявцев, А.В. Сухарев // Вопросы психологии. – № 1. – 1985. – С. 86-93.

10. Пономарев Я.А. Фазы творчества и структурные уровни его организации / Я.А. Пономарев // Вопросы психологии. – №2. – 1982. – С. 5-13.

11. Психология: Словарь-справочник / [сост. М.И. Дьяченко, Л.А.Кандыбович]. – Мн.: Хэлтон, 1998. – 399 с.

12. Пуни А.Ц. Некоторые психологические вопросы готовности к соревнованию в спорте: Избранные лекции / А.Ц. Пуни. – М. : Спорт, 1973. – 31 с.

13. Теплов Б.М. Избранные труды : в 2-х т. – Т. 2 / Б.М. Теплов. – М. : Педагогика, 1985. – 329с.

14. Torrance, E.P. The nature of creativity as manifest in the testing // R. Sternberg, T. Tardif (eds.). The nature of creativity. – Cambridge : Cambr. Press, 1988. – P. 43-75.

15.Чепелева Н.В. Формування професійної компетентності в процесі вузівської підготовки психолога-практика / Н.В. Чепелева // Актуальні проблеми психології: Наукові записки Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України / за ред. С.Д. Максименка. – К., 1999. – Вип. 19. – С. 200-215.

Spisok vikoristanix dzherel

1. Anan'ev B. G. Psihologija i problemy chelovekoznanija : izbr. psihol. tr. / pod red A. A. Bodaljova / B.G. Anan'ev. – М. : In-t prakticheskoy psihologii ; Voronezh : NPO "MODJeK", 1996. – 384 s.

2. Abul'hanova-Slavskaja K. A. Dejatel'nost' i psihologija lichnosti / K.A. Abul'hanova-Slavskaja. – М. : Nauka, 1980. – 330 s.

3. Bogojavlenskaja D.B. Intellektual'naja aktivnost' i tvorcestvo / D.B. Bogojavlenskaja. – Rostov-n/D : Izd-vo Rost. un-ta, 1982. – 185s.

4. Voronjuk I.V. Psihologichni osoblivosti realizacii tvorchogo potencialu molodshih shkoljariv : dis... kand. psihol. nauk : 19.00.07 / NPU im. M.P.Dragomanova / I.V. Voronjuk. – К., 2003. – 258 s.

5. Rubinshtejn S.L. Problemy obsheje psihologii / S.L. Rubinshtejn. – М., 1976. – S. 141.

6. Maslou A. Novye rubezhi chelovecheskoj prirody : per. s angl. / pod obshh. Red. G.A.Balla, A.V.Kirichuka, D.A.Leont'eva / A. Maslou. – М. : Smysl, 1999. – 425 s.

7. Moljako V.A. Psihologichna gotovnist' do tvorchoi praci / V.A. Moljako. – К., 1989. – 48 s.

8. Kostjuk G.S. Navchal'no-vihovnij proces i psihichnij rozvitok osobistosti / G.S. Kostjuk. – К. : Rad. shkola, 1989. – 608 s.

9. Kudrjavcev T.V. Osobennosti lichnosti i professional'noe samoopredelenie / T.V. Kudrjavcev, A.V. Suharev // Voprosy psihologii. – № 1. – 1985. – S. 86-93.

10. Ponomarev Ja.A. Fazy tvorčestva i strukturnye urovni ego organizacii / Ja.A. Ponomarev // Voprosy psihologii. – №2. – 1982. – S. 5-13.
11. Psihologija: Slovar'-spravochnik / [sost. M.I. D'jachenko, L.A.Kandybovich]. – Mn.: Hjelton, 1998. – 399 s.
12. Puni A.C. Nekotorye psihologicheskie voprosy gotovnosti k sorevnovaniju v sporte: Izbrannye lekcii / A.C. Puni. – M. : Sport, 1973. – 31 s.
13. Teplov B.M. Izbrannye trudy : v 2-h t. – T. 2 / B.M. Teplov. – M. : Pedagogika, 1985. – 329s.
14. Torrance, E.P. The nature of creativity as manifest in the testing // R. Stemberg, T. Tardif (eds.). The nature of creativity. – Cambridge : Cambr. Press, 1988. – P. 43-75.
15. Chepeltva N.V. Formuvannja profesijnoji kompetentnosti v procesi vuzivs'koji pidgotovki psihologa-praktika / N.V. Chepeltva // Aktual'ni problemi psihologii: Naukovi zapiski Institutu psihologii im. G.S. Kostjuka APN Ukraini / za red. S.D. Maksimenka. – K., 1999. – Vip. 19. – S. 200-215.

Chebotova Y. Psychological readiness students – designer to creative activities in the learning process. Article Chebotova Yana comprehensively addresses the problem of psychological readiness of the student designer to creative activities within the educational process and design engineering in particular. Chebotova Yana emphasizes that the methods enhancing the creative process in design have a significant impact in terms of its efficiency and productivity. These provisions are particularly effective in terms of the educational process of the university.

Improving the effectiveness of student learning designers in universities is under the conditions of formation of psychological readiness of the individual to perform specific tasks of professional creative level. Through the development model of the formation of psychological preparedness creativity of the designer and its implementation in the current process of training designers is aware of the impact on the formation of psychological readiness for future creativity specialist.

After analyzing the psychological and pedagogical sources, we believe that psychological readiness for professional activity designer is an important indicator of the effectiveness of the educational process at design specialties and is an important tool for control. It needs to provide a new level of diagnosis and control of formation in learning basic psychological conditions preparedness creativity of the designer. Methods activation of creative process in design increases its creativity and productivity (ie, conscious use of creative techniques aktivty at certain stages of the design process affects the efficiency of the final result) and affect the level of formation conditions of psychological readiness to professional activities after graduation. It is anticipated that creativity is one of the important performance indicators of the creative process in design

Key words: education, psychological readiness, creativity and learning process, design.

Отимано: 5.08.2014 р.